

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

BECSÜLET VAGY NATO?

**NINCS AFGÁN-MAGYAR ELLENTÉT, CSAK ALJAS POLITIKA VAN.
ELÉG AZ ÁRTATLANOK HALÁLÁBÓL, HOZZUK HAZA KATONÁINKAT!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

SZOCIALISTA ÁLVIHAR

Az MSZP muníció nélkül szállt be a mostani választási háborúba. Vagdalkozás, bekiabálás, kötekedés, nagyjából így lehet összefoglalni a szocik eszköztárát. „Csak azért is megmutatjuk, hogy mi jobbak vagyunk, mint a Fidesz.” Hát, mit mondják? Nem jobbak! Az MSZP elnöke a múlt héten személyesen tette szavá, hogy a mostani hivatalos bakui útra az Orbán-kormány bérelt géppel utazott ki 12 millióért. Kérdezem én: na és? Én is elenne vagyok az állami pénzszorásnak, de azért néhány dologban meg kellene állapodni. Magyarország egy közepes nagyságú állam, van kormánya, van miniszterelnöke, vannak külföldi kötelezettségei. A menetrendszerű járatokat nem a nemzetközi tanácskozások idejéhez igazítják. Az elmúlt két évtized tapasztalata azt mutatja, hogy nálunk is elkenne egy kormánygép. Ezt a szocik is tudták, hiába adják most az ártatlant. Előbb a hadsereg Antonov típusú gépével oldották meg a vezetők szállítását, de a gép régi is volt, nem is erre találták ki, úgyhogy a nyugati repülőtereken kiröhögték. A szocik utána rászoktak arra, hogy kölcsön veszik az OTP-vezér, Csányi gépét, mert neki van, a Magyar Köztársaságnak meg nincs. Megmondom mi a megoldás: kell venni egy kormánygépet. Szigorúan szabályozni kell, hogy ki és miként használhatja. A külföldi repülőtereken már a szlovákok, a szlovénok mellett is csórónak tűnünk, mert nekik van kormánygépük, bár igaz, a csóróság nem csak ettől függ.

„EGYÜTT ÉRZEK” MAGYAR BÁLINTTAL

Kedves János! Együtt érzek Veled, hallottam, hogy nyugdíjba mégy. Ráadásul kordedvezményel.

Tudom, hogy Bálint vagy és nem János, de a Fazekas I.B osztályában János voltál, sőt még a IV.B-ben is. Bálintságod ezután kezdődött.

Nagyjából akkor, amikor felfedezted a szabad madarakat. Pedig nem volt rossz sorod, magam is tanúsíthatom. Emlékszel, jártam Nálad a lakásodban, irigyeltem a sok könyvet, a szolid polgári ízléssel kiválogatott berendezést. Még tartott a szocializmus, amikor Te a Belvárosban laktál, én pedig Békásmegyeren. Ennyit erről!

Az elmúlt húsz évben bizony nehéz sorsod volt. Az SZDSZ parlamenti képviselője voltál. Nyilván nem fizették elég jól, mert néhány bizottságba is beszálltál.

El ne felejtsem, voltál miniszter is, sőt SZDSZ nagyfőnök is. Nyilván most számolod, mennyi is lesz a nyugdíjad, ilyen kis jövedelmek mellett.

„Együtt érzek” Veled!

Még szerencse, hogy kibuliztatók magatoknak, hogy a képviselők kordedvezményel mehessenek nyugdíjba. Értem én, veszélyes szakma, olyan, mint a tűzoltó, a katona, vagy a vadakat terelő juhász. Valamiből azonban a Ti nyugdíjotokat ki kell fizetni, ezért elintéztétek, hogy a többi hülye, vagyis mi, boldog magyarok, 65 éves kortól mehessünk nyugdíjba.

Szóval, kedves János, Te nyugdíjba mehetsz, én még gürcölök párt évet. Igaz, az én munkám cseppet sem veszélyes. Ellenzéki párt elnökének lenni kész életbiztosítás. Sok dísznóságot csináltak velem és velünk, de hagyjuk ezt!

Azért a rosszban is van jó. Te mehetsz nyugdíjba, hiszen pártod, az SZDSZ már nem létezik.

Én nem megyek nyugdíjba, mert az én pártom, a Munkáspárt nagyon is létezik.

Rád és Rátok már nincs szükség, a mi időnk pedig most jön.

SZABÓ ERVIN, AVAGY ÁLLÍTSÁTOK MEG A SZABÓ GÁBOROKAT!

Szabó Gábor úr, a Nagymagyarország című kiadvány munkatársa azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy belekötött Szabó Ervinbe. Féktelen haragját az váltotta ki, hogy a főváros legnagyobb könyvtára és országos könyvtárhálózata még mindig Szabó Ervin nevét viseli. Ez pedig, szerinte, bűnös dolog, mert a derék Szabó Ervin a marxista irodalom terjesztője volt, és Szabó Gábor szerint „a marxizmus minden megjelenési formájában embertelen és barbár eszme volt”.

Szabó úr azt pedig végképpen nem tudja elviselni, hogy Szabó Ervin nem volt nacionalista.

Szóval, mondok néhány dolgot, amit Szabó úrnak nem kell tudni, mivel ő csak egy jelentéktelen lap nagy önbizalommal rendelkező munkatársa.

A könyvtár névadója nem volt se kommunista, se marxista, azt mondhatnánk: anarcho-szindikalista volt. Újságíró úr utána nézhet a lexikonban, ha nem tudja, mi az.

De ami fontosabb: Szabó Ervin nagy tanító volt, aki a jobb sorsra érdemes magyar munkásságnak magyarázta, mit is kell tennie, ha jobb életet akar. És bizony azt tanította, hogy a munkás ne a sok rohadt tőkéstől várja a jobb életet, hanem harcolja ki magának. De még csak nem is ez a lényeg.

Szabó Ervin tett valamit az embelekért, könyvtári hálózatot teremtett, amely széles néprétegek számára igyekezett hozzáférhetővé tenni a műveltséget.

Ez pedig tett, nemzeti tett, kedves újságíró úr, mert a nemzet alapját az értéket teremtő, dolgozó emberek alkotják.

Őn nem termel értékeket, sőt Őn rombol, és még többet akar rombolni.

Elvakult gyűlöletből, butaságból, korlátoltságból, voltaképpen mindegy.

Ha élni akarunk ebben az országban, azt üzenem minden honfitársamnak: állítsátok meg a Szabó Gáborokat!

THÜRMER GYULA

MUNKA, EGÉSZSÉGÜGY, OKTATÁS, TERMELÉS KELL – NEM HÁBORÚ!

BESZÉLGETÉS URBÁN ISTVÁNNÉ ÉVÁVAL,
XVIII. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ-JELÖLTTEL

1958. június 13-án született Budapesten. Iskolai elvégzését követően a fővárosi János Kórházban kezdett el dolgozni nővérként. Később négy gyermekét főállású anyaként nevelte, gondját viselte családjának. Gyermekai felnőttek, jelenleg öt unoka boldog nagymamája. Egyik lánya, Szandra, a Baloldali Front tagja, édesanyjának rendszeresen segít a pártmunkában. Évít sokan ismerik, hiszen a pártközpontban napi szinten társadalmi munkát végez.

– *Baloldali elkötelezettségű ember vagy. Honnan az indíttatás?*

– Ezt az eszmeiséget a családból hoztam, pontosan nagypapám révén kerültem kapcsolatba a baloldali gondolkodással. 1974-ben KISZ-tag lettem, mint számos hozzám hasonló fiatal. Párttag soha nem voltam. 2009 júniusában kértem felvételemet a Munkáspártba, mert úgy éreztem, megtaláltam a helyem. Azóta itt vagyok és igyekszem segíteni az embereknek.

– *Tagja vagy a Munkáspárt otthonvédő csapatának is.*

– Így igaz. Sajnos egyre többen keresnek meg problémáikkal, ami még jobban kihangsúlyozza a mai kapitalista rendszer árnyoldalait. Gyakran tragikus helyzetekkel is szembesülök.

Ott voltam a Csörgő utcai kilakoltatásnál, ahol az ötgyermekes Tauzer Krisztináért álltunk ki. Sokan voltunk, különböző meggyőződésű emberek, de ugyanazért harcoltunk. A kilakoltatást nem tudtuk megakadályozni, de felhívtuk a sajtó és a politikusok figyelmét egy olyan problémára, ami a magyar lakosság szegényebb, kiszolgáltatottabb részét sújtja.

Szívszorító élmény volt síró gyerekeket látni, akiket megpróbáltunk elmenekíteni a helyszínről, hogy ne legyenek tanúi az erőszakos jeleneteknek. A kerítésen ugrottam ki, és mikor visszajöttem a tüntetőkhez, igazoltattak a rendőrök. Különös és féltelmetes érzés volt, de a mozgalomban ezt is meg kell szokni. Kovács István munkatársammal sokat dolgozunk ebben a témában, melynek tragikumát csak az tudja igazán, aki benne volt vagy végignézett egy ilyen erőszakos, brutális, embertelen akciót.

– *Ebből is kitűnik, hogy szociálisan érzékeny ember vagy.*

– Megindítanak az emberi tragédiák... De ez kevés! A Munkáspártban cselekedni kell, a mai rendszerben kevés a szív, józan ész szükséges a harchoz. A tőkés kizsákmányolókat nem lehet emberi

tragédiákkal meghatni. Meggyőződésem, hogy a szociális és családi problémákkal sokkal többet kell foglalkozni. Igény van rá, kiszolgáltatott emberek hasonló ügyekben keresnek a Baross utcai pártközpontban. Sajnos nem mindig tudunk segíteni, de volt rá példa, hogy reménytelennek tűnő helyzeteket mozdítottunk ki a holtpontról.

A média érdeklődését is felkeltettük, ez rendkívül fontos, hiszen sok ember így szerzett tudomást az otthonvédő mozgalomról, aminek a Munkáspárt is aktív részese.

– *Sok teendő mellett jut idő a kerületi ügyekre?*

– A kerületre mindig kell időt találni. A XVIII. kerületben vagyok képviselőjelölt, ott is élek családommal egy panellakásban. Szó szerint belülről ismerem az emberek gondjait. Az ajánlószelvényeket Fodor István elvtársam jelentős támogatásával sikerült összegyűjteni. Ezúton is köszönöm neki!

A helyiakkal valódi, élő kapcsolatot ápolok. Ki szoktam menni a piacra A Szabadság propaganda példányaival, szórólappal. Számtalan emberrel beszélgetek, akik különböző élethelyzetekben hasonló gondokkal küzdenek, amelyek a munkanélküliséggel és pénztelenséggel kapcsolatosak elsősorban.

– *Kevés szabadidődet mivel töltöd?*

– Állatbarát vagyok. Van két cicánk, Manóka és Ödönke. Ők is vörösök, és igénylik a szeretetet. Esténként tájékozodom az Interneten a politikai eseményekről, otthonvédelemről, de számos más dolog is érdekel. Szeretek orvosi krimi olvasni, és kikapcsolódásként régi magyar filmeket nézek.

– *Mit vársz a jövőtől?*

– Jobb napokat a családomnak, a Munkáspártnak, az ország népének. Békét egymás között és a népek között. A héten tiltakoztunk jelölt-társaimmal együtt a magyar hadsereg afganisztáni szerepvállalása ellen. A pénzt nem háborúra, hanem egészségügyre, oktatásra, termelésre kell költeni, hogy csökkenjen a munkanélküliség, és egészségesebb nemzedékek nevelődjenek be az országot.

GYERTEK SZÓRÓLAPOZNI!

Kérjük minden kedves elvtársunkat, szimpatizánsunkat, aki részt venne propaganda anyagok és újságok szórásában, hogy 2010. szeptember 27-én, hétfőn, reggel 8 órakor illetve szeptember 29-én, szerdán reggel 8 órakor jelentkezzen a Baross utcai pártközpontban.

A munka nem vár meg, dolgozzunk együtt a Munkáspárt sikeréért!

HOZZÁK HAZA A MAGYAR KATONÁKAT!

Az Afganisztánban folyó háború és Magyarország részvétele ellen tiltakoztak szerdán a Munkáspárt budapesti önkormányzati képviselő-jelöltjei a Honvédelmi Minisztérium épülete előtt.

Hozzák haza a magyar katonákat, Magyarország lépjen ki az afganisztáni háborúból! – hangoztatták a szónokok, Thürmer Gyula pártelnök, Hajdú József és Kőszeginé Benedek Anna képviselőjelöltek.

Idegen érdekekért harcolunk, Magyarország mondja fel NATO-tagságát, kiáltsa ki semlegességét! – hangozott el a követelések között.

Ezt nem csak a Munkáspárt akarja. Az elmúlt hetekben sorra járták a párt aktivistái a házakat országszerte, bekopogtattak és megkérdezték az embereket: mi a véleményük a kormányról, az országról, a munkahelyteremtésről, jó irányba halad-e az ország.

S igen, megkérdezzük arról is, hogy milyen a magyar külpolitika. Van-e keresnivalónk Afganisztánban?

A magyarok többségének válasza: Magyarország nem akar háborút!

Magyarország békét akar! A magyarok többsége nem kér abból, hogy magyar embereket, magyar pénzt, magyar eszközöket, hogy a magyar becsületet áldozzanak fel Afganisztánban.

Nem hallgathatunk erről! Amikor a Munkáspárt elindult a választásokon azt vállalta, hogy, mint eddig mindenkor, most is igazat mond mindenben. Ezt teszi Afganisztán esetében is.

Ne hallgassunk a hazugságokra, ne engedjük, hogy megtévesszenek minket! Attól, hogy Afganisztán messze van, még háború folyik ott.

Öldöklés egy olyan országban, amelynek

sorsához nekünk semmilyen érdekünk nem fűződik. Magyarország lakossága előtt eltitkolják ezt a háborút. Nem mondják meg, mi történik Afganisztánba. Nem mondják el, hogy már most harcoló alakulatok vannak Afganisztánban.

A hadügyminiszter ne az amerikai nagykövetet vigye Afganisztánba, hanem nekünk számoljon be mindenről, a magyar nép képviselőit – ne csak azokat, akik lihegnek a NATO mellett, hanem akik ellenzik a háborút, így munkáspártiakat is – vigye el Afganisztánba, mutassa meg, ténylegesen mit csinálnak ott a magyar katonák!

Nem akarjuk kockáztatni a saját életünket, nem akarjuk kockáztatni Magyarország biztonságát, nem akarunk terrorveszély hazánkban. Mert előbb vagy utóbb ide fognak jönni, s visszacsapnak azok, akikhez nekünk igazából semmilyen közünk nincs, és nem is lehet. Magyarországon eddig nem volt terrorveszély, de a jelek szerint valamire készülnek. Mi másért találták volna ki most az úgynevezett terrorelhárító központot?!

Soha nem kérdezték meg a magyar embereket, hogy akarunk-e hadakozni! Nem kérdezték meg, hogy egyetértünk-e azzal, hogy a világ másik végén afgán törzsekkel, afgán emberekkel harcoljunk!

Ne hagyjuk, hogy továbbra is becsapjanak bennünket! Jugoszlávia, Irak, Afganisztán! Elég volt! Jöjjünk haza Afganisztánból, s soha többet ne hagyjuk magunkat idegen érdekekért háborúba rángatni!

Ezt követeli a Munkáspárt!

Ez az ország, a magyar emberek érdeke!

THÜRMER
SEMMI KERESNIVALÓ

Afganisztán, koránégetés, venezuelai és magyar önkormányzati választások. A Híreextra nevű internetes hírportál többek között ezekről kérdezte a Munkáspárt elnökét.

Az alábbiakban a Thürmer Gyulával készített interjúból idézünk.

– Szükség van magyar részvételre Afganisztánban. Mit gondol erről?

– A mi határozott véleményünk az, hogy semmi keresnivalónk Afganisztánban. Soha nem is volt, nincs, és nem is lesz. Egyre több honfitárunk hal meg a semmiért. Értelmetlenül költi a magyar kormány a százmilliárdokat. Haza kell hozni a magyar katonákat, és ki kell vonulnunk az afganisztáni háborúból. Nem mi lennénk az elsők. Ezt az afgán háborút nem is lehet katonai erővel bírni. Hiába küld a NATO oda még több ezer katonát, ha nem egyeznek meg politikailag az ottani törzsekkel, akkor ott soha nem lesz megbékélés.

– Hamarosan Venezuelába utazik.

Mit csinál a dél-amerikai országban?

– A Venezuelai Bolívari Köztársaság Nemzeti Választási Hivatala – ez olyan, mint nálunk az Országos Választási Bizottság – nemzetközi megfigyelőket hív meg a szeptemberi választásokra. Ennek keretében szóltak nekem is.

– Nyilván képen van az ottani eseményekről.

– Venezuela példája mindenképp érdekes. Az elmúlt esztendőket azt mutatták, hogy a népnek van közvetlen beleszólása a politika irányításába – ezt az akaratot hivatott kifejezni a szeptember 26-i választás is. A népi erők – a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt, élén Hugo Chavézzel, a Venezuelai Kommunista Párt és egyéb szövetségeseik – szeretnének nagy többséget szerezni a parlamentben. De mint tudjuk, ezen a választáson az ellenzék is indul, mégpedig a média jelentős támogatásával. A meccs nem lefutott, nem kétséges, hogy az úgynevezett Bolívari Forradalom folytatódni fog.

– Még egy külpolitikai téma: a Facebookon több bejegyzésben is kikelt az amerikai Korán-égetők ellen.

– Ez több okból is fontos a számomra. Egyrészt nem lehet úgy tenni, mintha az iszlám egy kicsike kis vallás lenne. Igenis egy

GYULA: NK AFGANISZTÁNBAN

világvallás, melyet jelentős államok tekintenek hivatalos vallásuknak. Az iszlámot ért sérelmek előbb-utóbb megjelennek a nemzetközi politikában, amire az iszlám államok – jogosan – negatívan reagálnak, növekszik a politikai, netán a katonai feszültség. A másik, hogy egy kultúrált, civilizált világban szeretnénk élni, ahol nem illik egyik vallásnak sem belerúgni a másikba. Mi is zokon vennénk, ha a Bibliát nyilvánosan elégetnék Teherán utcáin. Ugyanígy zokon veszik ők is. Ráadásul van még egy apró, de nem elhanyagolandó tényező: Magyarországon is létezik hivatalosan bejegyzett iszlám egyház. Így tehát többszörösen sem lehet a Korán-égetés mellett csak úgy szó nélkül elmenni.

– Mit tud egy kis párt innen Magyarországról tenni az ügy érdekében?

– Arra biztatjuk a magyar kormányt, hogy tegyen hivatalos lépéseket, ítélje el ezeket a terveket – ebben egyébként nem lesz egyedül, hiszen például Hillary Clinton amerikai külügyminiszter és Ashton aszszony az Európai Unió nevében is elítélte. Meg kellene szólalni a magyar politikának is. Mindemellett biztatjuk a hazai szellemi élet képviselőit is, hogy ne csak a Dalai Láma mellett emeljék fel a hangjukat, hanem néha akkor is, amikor egyesek ilyen civilizációs háborúkat akarnak folytatni.

– Beszéljünk egy kicsit belpolitikai témákról is, hiszen nem csak Venezuelában lesz a közeljövőben választás.

– Igen, az önkormányzati választáson ott lesz a Magyar Kommunista Munkáspárt is. Jelen vagyunk. Ahogy nézem a Választási Bizottság listáit, az ötödik politikai párt vagyunk a jelöltek számát tekintve. Ez nem rossz. Sajnos azonban az új kormány megteremtette azt, hogy a mostani verseny előtt megváltoztatta a szabályokat. Olyan nehéz lett a cédulagyűjtés, hogy néhány nagy párt kivételével mindenkinek nehezebbé esik. Rövidebb idő alatt többet kellett összeszedni. Ez jó a gazdagoknak, de nem jó a szegényeknek. Jó néhány nagy pártnak, de abszolút nem jó a kicsiknek. Ez egy antidemokratikus döntés, de mit csináljunk, nem a miénk a labda, nem mi határozzuk meg a játékszabályokat. Így is több mint kétszáz jelöltje van a Munkáspártnak, köztük öt polgármesterjelölt. Olyan városokban, mint Salgótarján vagy Ózd lehet munkáspárti polgármesterjelöltre szavazni, ez pedig nem kis fégyvertény.

Dr. Hende Csaba Úrnak
a Magyar Köztársaság
honvédelmi miniszterének

Budapest

Miniszter Úr!

Mi, a Magyar Kommunista Munkáspárt tagjai, akik - budapesti választóink bizalmából - a Munkáspárt jelöltjeiként indulhatunk a 2010. évi önkormányzati választásokon, nem hallgathatunk tovább. Mi itt élünk, itt dolgozunk, ismerjük a fővárosunkban élő embereket. Nem hallgathatunk arról, hogy az embereket egyre inkább aggasztja az Afganisztánban folyó háború, és különösen Magyarország részvétele.

A budapesti emberek egyre jobban érzik, hogy háborúban vagyunk. Nem az számít, hogy hol folyik a háború, hanem maga a háború ténye. A budapestiek idősebb nemzedékei nem egy háborút megéltek már. Aggódnak, félnek, mert tudják: a sok helyi háborúból lesz nagy háború, világégés. Afganisztán messze van, de csak idő kérdése, hogy a háború mikor éri el határainkat. Nem akarunk háborút, sem kicsit, sem nagyot, nem akarjuk kockáztatni életünket, sokat szenvedett országunk, gyermekeink, unokáink jövőjét.

Ez a háború nem a mi háborúnk! A budapestieket el lehet némítani, de nem lehet becsapni. Tudják és tudjuk, hogy egy nagyhatalom, az Egyesült Államok mellett léptünk be ebbe a háborúba. Tudják és tudjuk, hogy az afgán hegyekben semmiféle magyar nemzeti érdek nincs. Amerika világhatalmi érdekeiért adjuk oda katonáinkat, pénzünket, sőt becsületünket. Elegünk volt az idegen érdekekért folytatott háborúból! Elegünk van az USA-ból! Elegünk van az értelmetlen emberi és anyagi áldozatokból. Követeljük, hogy a magyar kormány tegyen meg mindent a háború befejezéséért, az afgán kérdés politikai rendezéséért!

A budapestiek tudják, ki a felelős azért, hogy Magyarország részt vesz ebben a mocskos kalandban. Az elmúlt nyolc évben az MSZP vezette kormányok feküdtek le az amerikai érdekeknek, és a Fidesz sem mondott nemet. Most, amikor a Fidesz került hatalomra, a háborúra szavaz, és kész újabb katonákat Afganisztánba küldeni. Erről nem volt szó az Önök választási ígéreteiben! Erre nem terjed ki semmiféle nemzeti együttműködés! Követeljük, hogy a kormány hívja haza a magyar katonákat! Követeljük, hogy Magyarország lépjen ki az afganisztáni háborúból!

Mi, budapestiek nem felejtjük el, hogy amióta beléptünk a NATO-ba, Magyarország szinte folyamatosan háborúban van valakivel. Emlékezünk, hogy két héttel hazánk NATO-csatlakozása után az amerikai repülők a magyar légteret, magyar repülőteret is használva bombáikkal pusztították Jugoszlávia népét. Nem felejtjük el, hogy belekényszerítettek bennünket az Irak elleni háborúba, bár tudtuk, hogy nincsenek és soha nem is voltak tömegpusztító fegyverek. Nem csak az amerikai és az angol közvéleményt csapták be szemérmetlen módon, hanem bennünket, magyarokat is.

Mi, a Munkáspárt fővárosi képviselő-jelöltjei sok ezer budapestivel együtt valljuk: Magyarország csak akkor lesz igazából biztonságban, csak akkor valósíthatja meg nemzeti érdekeit, ha kimarad mindenfajta háborúból és katonai szövetségből. Követeljük, hogy Magyarország lépjen ki a NATO-ból, kiáltjuk ki az ország semlegességét!

Mi, munkáspártiak építeni, gazdagítani akarjuk Budapestet és hazánkat. A háborúra költött milliárdokból munkahelyeket akarunk létrehozni, iskolákat akarunk építeni, egészséges életkörülményeket akarunk teremteni.

Választ várunk Miniszter Úrtól, választ várunk a magyar kormánytól!

Budapest, 2010. szeptember 15.

A Munkáspárt budapesti képviselőjelöltjei nevében

Dr. Thürmer Gyula

Kőszeginé Benedek Anna

Dr. Hajdú József

MUNKÁSPÁRTI RETRO PARTY

MISKOLCI KAMPÁNY ELSŐ KÉZBŐL

Péntek délután három óra. Miskolcon elindul a „Munkáspárti Retro Party” nevű rendezvénysorozat. Elmennek a tévések. Antalóczy Győző bátyám és én azt a feladatot kapjuk, hogy menjünk ki az utcára, és hívjuk be az embereket a fedett helyen zajló rendezvényre. Nem egyszerű feladat: az eső nemrég állt el, kevesen járnak az utcán. Kimegyünk a munkáspárti asztallal a busz-megállóba, és várjuk az érdeklődőket.

Kis idő múltán jön egy középkorú úr. Látja az asztalunkat, odajön kíváncsian, elveszi a kikészített Szabadság újságot és a szórólapokat. Majd érdeklődik, hogy egy ilyen fiatal embert, mint én, mi vitt arra, hogy ezt az eszmét támogassam. Megmondtam neki az igazat: csak annyi, hogy a marxista elmélet ad tényleges választ az élet nagy kérdéseire. Majd beinvitáltuk a rendezvényünkre. Amíg én bekísértem, Győző bátyám két roma srácot hívott be. Ők hamarosan távoztak is: a parti szót más értelemben képzelték el. Semmi vész, fognak még jönni.

Hamarosan egy régi ismerőssel találkozunk: május elsején már összefutottunk vele. Tippet ad: foglalkozzon a Munkáspárt többet megnyilvánulásaiban a munkahelyi állapotokkal. Elmesél egy történetet arról, hogyan szegényítenek meg mozgáskorlátozott embereket egy helyi kisüzemben, s hogyan bírják rá őket túlmunkára. Őt is beinvitáljuk: zárásig velünk is marad.

Lassan beesteledik, de rendíthetetlenül állunk az asztallal. Úgy döntünk, átmegyünk a szemközti kórházhoz, ott biztos többen lesznek ilyenkor. Útközben igazoltatnak minket a rendőrök. Ők tudnak a rendezvényünkről, de csak annyit mondanak: ha bármi gond lenne, csak szóljunk nekik! Szerencsére semmi zűr. Bemegyünk a kórház előterébe, az automatához. Győző bátyám elbeszélget az éjszakai nővérrel, s ad neki egy

Szabadságot. Ő megköszöni, s megkérdezi tőlünk: szerintünk mi lesz most itt ebben az országban? Elmondjuk, amit gondolunk...

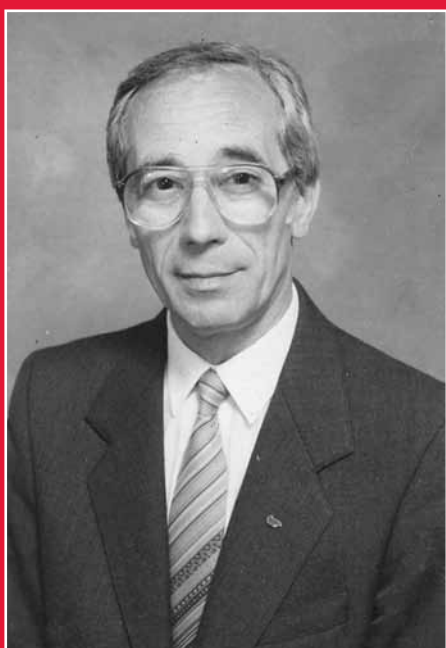
Még állunk kicsit, s az emberek csak jönnek. Egy hölgy azt hiszi először, hogy krumplit árulunk, de aztán útba igazítjuk a rendezvényünkre. Majd csoportosan indulnak meg a Retro Party-ra, amikor megtudják, hogy 3 forint 60 fillérért adunk egy kiló kenyeret - ha régi érmével fizetnek.

Egy csapat munkás jön felénk, megállnak. Megkérdezik: ez a Thürmer-féle párt? Mondjuk nekik, hogy igen. Kérdés: az még létezik? Válaszolok: igen, és amint látja, leszünk is, mert jönnek a fiatalok.

Azt mondja erre: akkor adjanak egy Szabadságot, elolvasom! Beesteledik, kezd hűvös lenni. Visszavisszük a rendezvényünkre az asztalt.

Ez csak az első nap volt – és még hol a vége!

TÓTH DÁNIEL

OTTHON A JÓZSEFVÁROSBAN

Pál Tibor 1947-ben született Budapesten. Tizennyolc éves kora óta dolgozik különböző munkahelyeken. 1998-ban a FÉG konnektorgyártó Kft.-től jött el, hogy a VIII. kerületi önkormányzat különböző bizottságaiban dolgozzon. 2007-től, ahogyan ő maga fogalmaz “szerény és szegény” nyugdíjas.

Rendkívül büszke arra, hogy tagkönyve mindig vörös volt.

1990-1998 között a VIII. kerületi koordinációs Bizottság elnökeként tevékenykedett.

Pál Tibor egész életét a VIII. kerületben töltötte, ismeri a kerület minden gondját, az embereket, az utcákat, a lépcsőházak régi illatát.

Tisztességes, becsületos ember, akire nyugodt szívvel rábízhatják az ottlakók kerületük jövőjét.

Szavazzanak Pál Tiborra!

AZ EGYSÉGES PUSZTAFÖLDVÁRÉRT

BESZÉLGETÉS GÁL FERENC POLGÁRMESTER-JELÖLTTEL

Gál Ferenc 1964. május 28-án született Orosházán. Általános iskolai tanulmányait Puzstaföldváron végezte, majd Tatán tanult tovább. Első munkahelye a puzstaföldvári termelőszövetkezet volt, folyamatosan a rendszer-változásig. Munkanélküliként végezte el a biztonsági őr tanfolyamot, jelenleg egy biztonságtechnikai kft-nél dolgozik biztonsági- és vagyonőrként, minimálbérért.

Békés megyében, Puzstaföldváron él. Nagy munkabírási, vidám és becsületes ember. Jól ismeri a megye, és azon belül Puzstaföldvár problémáit. 1999-ben került közelebbi kapcsolatba a Munkáspárttal, ma a Központi Bizottság tagja, a párt Békés megyei elnöke, Puzstaföldvár polgármesterjelöltje.

– *Mik a céljaid?*

– Olyan helyzetet szeretnék teremteni, amelyben megbecsülik a munkást, létbiztonságban élnek a családok és a jövő kiszámítható, tervezhető.

– *Manapság nem lehet tervezni?*

– Szinte egyáltalán nem. Minden bizonytalan. Ami ma fehér, lehet, hogy holnap fekete. Szétesett, zavaros, lehetőségek nélküli világban élünk. A saját bőrömmön érzem a mindennapi problémákat, folyamatos kapcsolatban vagyok az emberekkel, a falu lakosságával, akik minden apró rezdülést közvetítenek. Talán ennek is köszönhető, hogy az ajánlószervényeket sikerült gyorsan összegyűjtenem.

– *Mi változik, ha győzöl?*

– Akár polgármesterként, akár képviselőként, az elveim feladása nélkül, az emberekért kívánok dolgozni. A polgármester nem csak politikus, a polgármesternek főleg szakmai és erkölcsi kihívásokkal kell szembenézni. Hiszem és vallom, hogy egy közösségért nem a mindenkori országos politikának kell megfelelni, hanem azon emberek elvárásainak, akiknek bizalmát megkapom, és akik eddig kételkedtek bennem, azoknak is bizonyíthatom. A mindenkori helyi vezető, ha tenni akar, együtt kell, hogy működjön a lakossággal, együtt kell dolgozzanak a célok megvalósítása érdekében. Az önös célok és a korrupció ki kell

maradjon ebből a játékból, mert a munkát koordinálni és vezetni csak tiszta kézzel és szívvel lehet.

– *Mit tennél a községben?*

– A hagyományok megőrzése és ápolása fontos célom. Ezen kívül kényelmes, modern községet kívánok építeni utakkal, új

játszóterekkel, jó közbiztonsággal és új munkahelyekkel.

Köszönöm mindenki bizalmát, aki ajánlószervényével támogatott, és kérem, hogy a szavazófülkében is cselekedjen hasonlóan!

Az egységes Puzstaföldvárért!

Munkanélküli Fiatalok Fóruma a Széchenyi-tervről

A Munkanélküli Fiatalok Fóruma (www.munkanelkuli.lapunk.hu) érdeklődéssel tanulmányozta az Új Széchenyi tervet, azon belül az egymillió munkahely teremtésre vonatkozó részeket.

A Fórum szervezői egyetértenek azzal, hogy bizakodni kell, és türelemmel kell lenni, mire az ígéretekkel való munkahely lesz.

Sajnos a hosszú távú elképzelések nem hoznak megoldást a mai munkanélküliek számára. Nincs tíz éve a kivárára annak az embernek, aki már évek óta munkanélküli, vagy csak alkalmanként talál munkát. A folyamatosan növekvő hiteltörlesztések, az iskolakezdés, a létbizonytalanság megterhelő minden család számára, pláne a bizonytalan megélhetésűeknek.

Kovács István, a Fórum egyik szervezője elmondta, hogy nehéz lesz úgy egymillió munkahelyet létrehozni, ha a meglévőeket sem tudják megtartani.

Az elmúlt hetek híradásaiból tudjuk, nem egy helyen készülnek a multinacionális cégek csoportos létszámleépítésre.

Éppen ezért a Munkanélküli Fiatalok Fóruma szervezői felszólítják a kormányt, hogy hozzon azonnali intézkedéseket az elbocsátások megakadályozása érdekében!

LEGÁLIS ALJASSÁG

A legutóbbi jobbikos agyrém után – ami koncentrációs táborba zárná a cigányokat – itt van most már a legújabb, a kormányon lévő hatalmat képviselő Belügyminisztérium tervezete.

Ez lehetőséget adna arra, hogy az önkormányzatok kitiltsák a közterületekről a hajléktalanokat. Szabálysértés lenne utcai padon aludni, az utcán élni! Azt már meg sem kérdezem, hogy mit csinálnának a rendelet megszegőivel?!

Esetleg őket is be lehet zárni egy koncentrációs táborba, vagy esetleg meg lehetne fosztani állampolgárságuktól, minden joguktól, hogy ne zavarják a „jóralvó” kapitalisták érdekeit? Mert ugye a plázák és bevásárlóközpontok környékén elriaszthatják a vásárlókat, így csökken a kapitalisták haszna!

A nagyvárosok egyéb közterületein élők pedig rontják a városképet, a külföldiekben negatív kép alakulhat ki „szerezett” jóléti demokráciánkról!

Minden lelkiismeret-furdalás nélkül meghoznák ezt a rendeletet, miközben ma Magyarországon a becslések szerint 30-50 ezer hajléktalan él, a nappali melegezőket, az éjjeli szállásokat és az átmeneti otthonokat is beleértve 5-6 ezer hely van, azaz minden tizedik, jobb esetben minden hatodik fedél nélküli ember jut szálláshoz. Ha egyáltalán bemegy oda, az ott uralkodó állapotok kritikus volta miatt.

Könnyű rúgni még egyet azon, aki nem tud védekezni! Cinikusan kihasználni a terhekbe belerokkant társadalom közönyét! Mert manapság sajnos már nincs részvét az emberekben a gyengék, az elesettek iránt. Kiölte belőlük a mindennapi harc a megélhetésért, az otthon megtartásáért.

Ezért ez az átkozott kapitalista rendszer a felelős!

Pedig van megoldás. Munkát kell adni a hajléktalannak. S igen, ellenőrizni

is kell, hogy tényleg elvégzi-e a munkát. Biztosítani neki a szállást, ahonnan mentálisan és anyagilag is megerősödve tovább léphet. A munkásszállók intézményét anno sem véletlenül találták ki! Így, csak így lehetne kezelni a hajléktalanproblémát.

Tiltani, de lehetőséget nem adni, ez aljas, erkölcstelen és gyilkos magatartás.

Olyan, mint az egész rendszer.

BALOGH PÉTER

VALLÁSRA VALÓ TEKINTET NÉLKÜL...

Egy örült amerikai tiszteletes el akarta égetni az iszlám szent könyvét, a Koránt. A hír bejárta a világot. Aztán az említett úr elállt a szándékától, amit a nyugati világ elképzelt bohóckodással fűszerezett.

Az USA megszállta Irakot, megszállta Afganisztánt! Milliók követelték a békét, de az USA nem állt el szándékától. Számptalan civil és ártatlan gyermek halt meg és hal meg napjainkban is, miközben igyekeznek démonizálni az arab országokat és az iszlám-hívő embereket.

Pedig ők is ugyanolyanok, mint az emberek általában.

Ráadásul a muszlim ember gondolkodásmódja merőben távol áll a nyugati propaganda által bemutatott képtől, legyen az a média vagy az oktatás.

A hit kard által való terjesztése ellenkezik a Koránban leírtakkal, valamint a jihád, „szent háború”-ként

való fordítása is téves, hiszen az iszlám tanrendszerében a gyilkolás semmilyen formában nem lehet szent.

E szó helyes fordítása: „törekvés az Isten útján”, ami inkább a mindennapok próbatételeinek a kiállását jelenti, és nem az embertelen mészárlást.

Az iszlám elítéli a terrorizmust, és békére szólítja fel az embereket, amit tükröz a muszlimok formális köszönetese: béke veled!

A könyvégetést általában a náci módszereként ismerjük a történelemlényekből. Tolerancia? Hát van mit tenni és lenne mit olvasni!

Az egyetemes kultúra sokszínű és sokhitű, kizárni ebből bárkit is, nem más, mint barbarizmus.

FEJES TAMÁS

AMERIKAI VÉR

Fantasztikus dolgokat lehet olvasni az amerikai nagykövetség honlapján.

Az amerikai nagykövet, Eleni Tsakopoulos Kounalakis hol cigányokkal találkozok, hol az antiszemita nézetek ellen küzd, hol csak valamelyik magyar egyetem diákjait tanítja jó modorra, azaz Amerika-szeretetre. Egyszóval kis országunk majd minden gondját magára veszi.

De ez a legutóbbi, ez mindent felülmúl. Nagykövet asszony a szeptember 11-i eseményekre emlékezve befeküdt egy vöröskeresztes ágyba, ráadásul magyarba, ami már bizonyos önmarcangolásra utal, és, most láss csodát, vért adott.

Szép tőle! Nem tudom, hogy ez-e a dolga, de szép!

Azért elgondolkoztam egy kicsit. Ki kapja a vérért? Ez ugyanis nem akármilyen vér, nagykövetségi vér, sőt amerikai vér. Nem lehet csak úgy mindenkinek odaadni, akármilyen földönfutó meg sem érdemli.

Lehet, hogy decinként, esetleg féldecinként lehet adagolni népünk legjobb fiainak.

Protokoll-lista mellékelve.

PARKOLÁSI SZABADRABLÁS

Tegnap elmentem az unokámért az iskolába, kocsival. Ma már látom, hiba volt. Na nem az unokámért menni, hanem autóval közlekedni.

Az iskola előtt nem tudtam megállni, de a szemközti kicsi, csendes Szalmás Piroska utca ideálisnak tűnt, gondoltam, itt megállhatok.

Körbenéztem, hogy valami utal-e arra, hogy parkolási díjat kell fizetnem. Nem láttam táblát, felfestést, díjfizető automátát, így elrohantam az unokámért.

Komoly 12 percet voltam távol, de adigra természetesen már várt egy „szeregetcsoomag”. Ez a csomag arról szólt, hogy megszegttem egy kormányrendeletet, ezért várakozási díjkülönbözetet és pótdíjat kell fizetni, ami 3120 forint abban az esetben, ha 15 napon belül befizetem. Ha csak később, az már 9840 forint.

Körbenéztem ismét, hol is állok, lehet, hogy a parlamentet titokban áthelyezték?

Sok időm nem volt gondolkodni, mivel az unokámat időre haza kellett vinnem, egy utcával arrébb, a Benczúr utcába.

Átmentem, és úgy gondoltam, hogy ha már megbüntettek egyszer, ugyanabban a kerületben, a büntetésért megállhatok 100 méterrel arrébb anélkül, hogy parkolási díjat kellene fizetnem. Hangsúlyozom, tudtam, hogy a Benczúr utcában kell parkolási díjat fizetni.

Fizetek is mindig, legfeljebb azon gondolkodom el, hogy a város egyik legszebb utcájában, mely párhuzamos az Andrassy úttal, kivezet a Hősök terére, miért csak 160 forintot kell fizetni óránként, míg a Ferenc körúton, a IX. kerületben 400 forintot.

Csak nem azért, mert a legtöbb követtség ebben az utcában van, és azoknak, vagy vendégeiknek nincs elég pénzük a parkolási díjat kifizetni?

Szóval nem vettem parkolójegyet, a piros zacskó az ablakon maradt.

Mire kijöttem, megszapordott, a Benczúrban is megbüntettek.

Furcsa módon ez a hely már nem olyan értékes, mint a Szalmás Piroska utcai, mert „csak” 2080 forint az alapbüntetés, a kései befizetés is „csak” 6560 forintot kóstál.

Mi a bajom?

Az, hogy ahol mi szerencsétlen autósok állunk, az közterület, ami azt jelentheti, hogy az Öné, Tiéd, enyém, mindenké, aki ebben az országban él. De, hogy legyen gazdája is a közösnek, az önkormányzaté, ami ugye szintén minket hivatott képviselni.

Ezen a közterületen az önkormányzatok megbízásával működik a Centrum Parkoló Rendszer Kft, egy behajtó cég, mely profit-érdekelt, milliárdokat keres rajtunk, autósokon.

S ahogy hallani, azért övé ez a feladat, hogy cserébe morzsákat juttasson a helyi önkormányzatoknak.

Honnan tudni? Onnan, hogy Rogán Antalnál, az V. kerület polgármesterénél kiverete a biztosítékot, hogy a Centrum Kft. ügyvezetőjét luxusautóban látta pöffeszkedni.

Kifakadt: „Neki erre telik, míg az önkormányzat filléreket kap a parkolási díjakkól!”

A parkolási díjjal is bajom van, de nem ez a döntő, hanem az, hogy a bevétel egy szűk csapat zsebébe tömi. Nem arra szedik be a pénzt, hogy a bevételekből több és jobb utat építsenek, nem arra, hogy javítsák a környezetet, tisztítsák Budapest levegőjét, esetleg több parkolóhelyet teremtsenek. Nem, ők üzleti alapon üzemeltetik a parkolási rendszert, megbüntetnek mindenkit, akit lehet, sokszor azt is, akit nem lehet - és ebből jól élnek.

A közterület a miénk, vegyük vissza!

Kezelje a parkolókat az önkormányzat, fizessünk az önkormányzatoknak a közterület használatáért!

Viszont cserébe a befolyt összeget adják vissza nekünk, lakosoknak, jó utakban, parkokkal, egyéb szolgáltatásokkal!

Akkor eszembe sem fog jutni nem fizetni parkolási díjat.

„A múltba csak azért tekintünk vissza,
hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

A PÁRTLAP A PÁRT FEGYVERE

Immáron több mint 20 éve A Szabadság a Munkáspárt egyik fontos fegyvere. Terjesztjük, fűtárhálózatot szervezünk, mert tudjuk: a párt tagjainak szükségük van arra a tudásra, amit A Szabadságban olvashatnak, és a dolgozó emberek között is egyre többen kíváncsiak szavunkra. Hogyan csinálták elődeink?

Mi volt a pártlap szerepe a 20. század 30-as, 40-es éveiben?

ÉLETVESZÉLYES VÁLLALKOZÁS

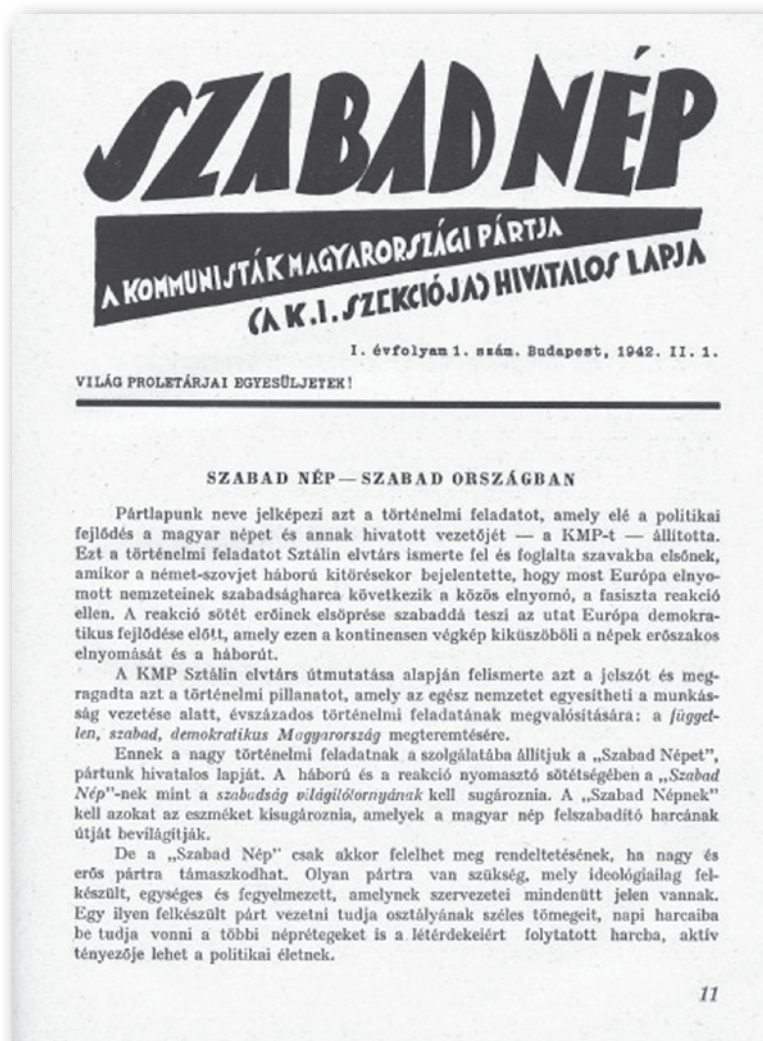
A Dolgozók Lapja 1937 áprilisa és 1938 júniusa között jelenik meg.

Összesen hét szám. A kiadvány a KMP illegális lapja. Amint a lap neve mutatja, kezdetől fogva az a szándék, hogy ne csak a KMP tagjaihoz szóljanak, hanem a szélesebb rétegekhez is. A lap megjelenése egybeesik a KMP politikájának változásával. Szót érteni a tömegekkel, jelen lenni mindenütt, ahol dolgozók vannak! – adja ki a párt a jelszót. „A Kommunista Párt nem azt keresi, ami elválasztja a munkásosztályt a többi dolgozó rétegtől, hanem azt teszi a népfrent programjává, ami összeköti a munkásságot az ország dolgozó népével”- olvashatjuk a lapban.

A lapot Szántó Zoltán szerkeszti, aki ebben az időben a párt vezetője is. Az

írásokat a szerzők álnéven írják. Kivétel Szántó Zoltán egy írása, illetve a spanyol

lész, hanem az értékelés, az eligazítás, az orientálás.

SZABAD NÉP — SZABAD ORSZÁGBAN

Pártlapunk neve jelképezi azt a történelmi feladatot, amely elé a politikai fejlődés a magyar népet és annak hivatott vezetőjét — a KMP-t — állította. Ezt a történelmi feladatot Sztálin elvtárs ismerte fel és foglalta szavakba elsőnek, amikor a német-szovjet háború kitörésekor bejelentette, hogy most Európa elnyomott nemzetének szabadságharca következik a közös elnyomó, a fasiszta reakció ellen. A reakció sötét erőinek elsöprése szabaddá teszi az utat Európa demokratikus fejlődése előtt, amely ezen a kontinensen végkép kiküszöböli a népek erőszakos elnyomását és a háborút.

A KMP Sztálin elvtárs útmutatása alapján felismerte azt a jelszót és megragadta azt a történelmi pillanatot, amely az egész nemzetet egyesítheti a munkásság vezetése alatt, évszázados történelmi feladatának megvalósítására: a független, szabad, demokratikus Magyarország megeremtésére.

Ennek a nagy történelmi feladatnak a szolgálatába állítjuk a „Szabad Népet”, pártunk hivatalos lapját. A háború és a reakció nyomasztó sötétségében a „Szabad Nép”-nek mint a szabadság világítótornyának kell sugároznia. A „Szabad Népek” kell azokat az eszméket kisugároznia, amelyek a magyar nép felszabadító harcának útját bevilágítják.

De a „Szabad Nép” csak akkor felelhet meg rendeltetésének, ha nagy és erős pártra támaszkodhat. Olyan pártra van szükség, mely ideológiailag felkészült, egységes és fegyelmezett, amelynek szervezetei mindenütt jelen vannak. Egy ilyen felkészült párt vezetni tudja osztályának széles tömegeit, napi harcaiba be tudja vonni a többi néprétegeket is a létérdekeikért folytatott harcba, aktív tényezője lehet a politikai életnek.

11

A Dolgozók Lapja a cseh kommunisták segítségével Prágában készül. Az első szám 1937. április 8-án kerül ki finom bibliopapíron, 16x24-es formátumban. Ez nem véletlen. Kicsi lapot kell csinálni, amit könnyen lehet illegálisan szállítani. A szállítónál már 1937-ben kiépül, a szervező Tóth Gyula börmunkás. Vértess György, a Gondolat főszerkesztője az MSZDP-ben terjeszti. A lapot a csehek juttatják el Velky Kamenec községbe, azaz Nagykövesdre. A csehek csempészik át a határon is, Pácín községbe. Itt Balla Gábor helyi lakos veszi át, majd átadja Vércse Dánielnek, akinek vasutas kapcsolatai vannak. Ordán József szállítja Budapestre, a lerakódóhely az ő Hermina úti cipésműhelye, innen folyik a lap elosztása. 1937. novemberében azonban a csendőrök elfogják Ordánt Sárospatak közelében, és vele együtt bukik a lap is. 1938-tól nem jelenik meg.

A SZABAD NÉP

A második világháború kitörése új feladatok elé állítja a KMP-t. Magyarítani a párttagoknak és az embereknek, hogy mit is jelent a háború, mozgósítani a fasiszta elleni harcra. Ezt a feladatot kapja a KMP 1941. decemberi határozata alapján a Szabad Nép.

kommunisták legendás vezetőjének, Dolores Ibarruri asszonynak a cikke. Saját néven jelenik meg Georgi Dimitrov írása is, aki ekkor a Komintern vezetője.

A KMP lapja nem hagyományos újság, nem arra szánják, hogy a rikkancsok az utcán árulják. A Horthy-rendszer tilalmi miatt nem is lehetne. Egy-egy szám 40-50 oldal. Feladata nem a hírköz-

Az újság első száma 1942. február 1-én jelenik meg. Összesen 5 szám készül el, az utolsó 1944. december 5-én jelenik meg.

A lap nem nagy, a példányszám 80-120 darab között mozog, de tegyük hozzá, mindez rendkívüli illegális körülmények között. S még valami: a háború éveiben az illegális KMP taglétszáma 400-450 fő körül van. Fontos tudni, hogy a párt nem csak a Szabad Népet adja ki. 1942 őszén például saját erőből megjelenik az első röpirat, 30 ezer példányban. Ez ma sem lenne kis teljesítmény.

A Szabad Nép jelentőségét akkor értjük meg igazán, ha magunk elé képzeljük a korabeli magyar sajtót. 1942-ben összesen 1379 lap működik Magyarországon. A keresztény-nemzeti eszmerendszert és kormányzati célokat több különböző áramlat sajtója szolgálja: Új Nemzedék, Alkotmány, Nemzeti Újság, Új Lap, Gondolat, Képes Krónika.

A harmincas évek közepén számos nyilas szellemiségű lap indul: a Nemzet Szava lesz a nemzetiszocialista eszme szószólója. A legjelentősebb nyilas lap a Pesti Újság. A Maróthy-Meisler Károly által szerkesztett lap bulvárújság. Ez a nyilasok nagy újítása, de ehhez sok pénz kell, és nekik van. A hitleri Németország ellátja őket.

„A Pesti Újság mindent lát!” Ez a mondat a gyakorlatban azt jelenti, hogy minden lapszámban legalább három-négy zsidóellenes „leleplező riportot”, publicisztikát vagy tudósítást közöl.

Pethő Sándor 1938-ban indítja meg új lapját, a Magyar Nemzetet. Napi húszeszes példányszámmal indul az újság, 1942-re már ötvenezer példányban jelenik meg. Szlogenjük: „A Magyar Nemzet küzd, hogy Magyarország magyar ország maradjon.” Konzervatív ellenzéki lapnak indul, de hamarosan nyitott nemzeti szemléletet és társadalmi reformprogramot kezd hirdetni. A népi írók 1939-ben megszervezik a Szabad Szó című hetilapot, ebben publikálják a baloldali eszmék felé forduló népi írók írásait.

Nem feledkezhetünk meg a Népszaváról, amely minden hibája ellenére 1873-tól a szervezett munkásságot szolgálja. A háború alatt Szakasits Árpád szerkeszti. A lap a cenzúra nyomása ellenére harcol a munkások érdekeiért, élet- és munkaviszonyaik javításáért.

Az 1938–39-es zsidótörvények, a sajtórendészeti törvény (1938. XVIII. tv.), továbbá az 1939-es honvédelmi törvény alapozza meg azokat az intézkedéseket,

amelyekkel ellehetetlenítik a baloldali sajtót. Három kivételével betiltják az összes szociáldemokrata újságot. A fővárosban egy pillanat alatt 235 lap szűnik meg. A megmaradt baloldali lapok sem írhatják azt, amit akarnak, mivel a cenzúra mindenre figyel.

RÓZSA FERENC

AKI NEM ÁRULJA EL SZAKASITSOT

A lap szerkesztője Rózsa Ferenc, akit már korábbról ismerünk. Őt 1942. júniusában letartóztatják. Rózsa, aki az MSZDP-vel tárgyalásban van, sok mindent tud. Ha vall, lebukik az MSZDP vezetője, Szakasits Árpád is. Rózsa azonban nem vall, inkább vállalja a halált. Schönherz Zoltán, aki az első szám vezércikkét írja, ugyancsak börtönbe kerül, halálra ítélik, és kivégzik.

A lapnál sokan mások is dolgoznak. Olyan fiatal emberek, mint Rákosi Sándor, Szegedi István és Heller Mihály,

akik a háború utolsó időszakában az illegális nyomtatást végzik. Heller Mihály készíti a lap fejlécét, linóleumból késsel kifaragva, valamint az ólombetűk szedését. A nyomda 1944-ben Budapest VIII. kerületében van, a Bezerédy utca 4. szám alatt. 1944 végén a nyilasok a nyomára bukkannak, Szegedi Istvánt menekülés közben agyonlövik. Heller Mihályt szintén lelövik, és abban a hitben, hogy meghalt, az utcán hagyják. Így megéli a felszabadulást, és még sokáig dolgozik. Rákosi Sándor megmenekül, de később internálják, és ott hal meg.

A nyomtatáshoz használt nyomdagép sokáig a Blaha Lujza téren, az akkori Népszabadság székház bejáratánál volt látható, majd felkerült a Munkásmozgalmi Múzeumba. Az 1989-es rendszerváltást követően a gép is, a múzeum is eltűnt.

A szerkesztők között van Donáth Ferenc is. Igen, ő az a Donáth Ferenc, aki majd 1956. október végén és november elején Nagy Imre titkárságának munkatársa lesz, és a Nagy Imre-per másodrendű vádlottjaként a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés kezdeményezése és vezetése vádjával 12 évi börtönbüntetésre ítélik.

A lap egyik alapítója Máté György, ekkor 29 éves. 1935 óta tagja a KMP-nek. Schönherz Zoltán és társai perében 10 évi fogházbüntetésre ítélik, de 1944-ben megszökik a börtönből, részt vesz Budapesten a partizánharcokban. Jelentős részben az ő írásából ismerjük a kommunista újságírás történetét.

A Szabad Nép szerkesztője egy időben Horváth Márton, mozgalmi álnévén Schiller. Ekkoriban 36 éves, 1931 óta a KMP tagja. 5 évet ül Horthy börtöneiben. 1942-ben ismét börtönbe kerül, és 1944. márciusában szabadul. A felszabadulás után majd ő vezeti a párt propaganda osztályát, majd az 50-es években a pártvezetés tagja, a Szabad Nép főszerkesztője. ■

TANULSÁGOK

A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. A kommunista párt számára a pártlap az irányítás, az agitáció és a szervezés eszköze, ebben az értelemben messze több, mint a polgári lapok.
2. A kommunista pártnak minden körülmények között rendelkeznie kell lappal.
3. Őrizzük mártírjainkat emlékét! A párt történelme kollektív emlékezetünk része, amely mindig segít a párt erősítésében.

AMERIKA DEMOKRÁCIÁJA

AFGANISZTÁNBAN AZ AMERIKAIK ÁLTAL FELÜGYELT ÉS ELLENŐRZÖTT VÁLASZTÁSON TÖBB MINT 5 MILLIÓAN SZAVAZTAK

A VÁLASZTÁSON MÉG AZ AMERIKAIK SZERINT IS 4-5 MILLIÓ HAMIS SZAVAZÓLAP LEHETETT. A SZAVAZÓLAPOKAT HOZTÁK-VITTÉK

ÁLLÍTÓLAG MINDENKI CSAK EGYSZER SZAVAZHATOTT

AZ AFGÁNOK JÓ RÉSENE NEM HISZ AZ EREDMÉNYBEN

„DEMOKRACIA ALÁ AFGÁN” – ÍZLIK OBAMÁNAK ÉS KARSAI AFGÁN ELNÖKNEK IS

HAMID KARSAI IGAZI VÁLASZTÓI, AZ AFGÁN HADURAK

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.